

Uredništvo:
Schillerjeva cesta št. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravišstvo:
Schillerjeva cesta št. 3.
Naročnina znaša za **avstro-
ogorske** dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrtletno . . . K 6.50
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za **vse druge de-
žele i. Ameriko** K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas** (inzerate) se
plačuje od četverostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 139.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, 22. junija 1910.

Cekovni račun 45.817.

Leto II.

Patrijotična zbirca.

Štaterski deželni šolski svet je vporabil osemdesetletnico cesarjevo sicer res v človekoljuben namen, toda v taki obliki, da odkritosrečno dvomimo, ali ima ta šolska oblast še kaj pedagogičnega prevdarka in smisla ali ne. Na Sp. Štaterju tega navadno ne čutimo — in zato nas tudi najnovejši jubil. odlok dež. šolskega sveta pravzaprav ni niti iznenadil. Dne 13. jun. je izdala ta korporacija pod št. 4614/1 ukaz, da se mora to soboto, dne 25. junija, po vseh ljudskih in meščanskih in srednjih šolah nabirati v proslavo cesarjeve osemdesetletnice jubilejne darove v denarju. Te mora potem vsako šolsko vodstvo poslati okrajnemu šolskemu svetu, ta pa jih mora s seznamkom vred izročiti dež. šolsk. svetu, oziroma namestniku. Potem se namerava nabrana vsota razdeliti po polovici deželnemu fondu za ujme in društvu za ugonabljanje tuberkuloze.

Imamo torej opraviti z uradno naročeno zbirco, katero utemeljujejo graški birokrati na sledeči način. 18. avgust pade v velike počitnice. Zato ga šolska mladina ne bo imela prilike praznovati v šoli — in s tem bode tudi zgubljena lepa prilika za okrepljenje patrijotičnega in dinastičnega čustva v učencih. Počitnice preložiti ali zaradi 18. avg. prekiniti, pa tudi ne gre. Zato je dež. šolski svet odredil: učiteljstvo udarjaj dne 25. junija po celi deželi na patrijotične brde, mladina pa mora prirastek svojega patrijotizma poplačati z denarjem. 18. avg. bi šlo to brezplačno — a 25. junija bode betvica domoljubja na prodaj za žvenk in cvenk!

No tega bo — po razmerah — že kaj, posebno, ker je treba seznamke daril poslati višjim šolskim oblastim; vsled tega bo patrijotični toplomer pri učiteljstvu precej zrastle — ali če se bo pri njem in pri učencih domoljubje vsled teh prispevkov pomnožilo, o tem zelo, zelo dvomimo. Saj imamo dokazov dovolj, da se spremeni najblažje čustvo v grenkost ali nevoljo, ako mu kumuje zlato tele. In tako bode tudi to zaukazano negovanje domoljubja istemu le na kvar — vrhu tega bo pa imelo tako pri učiteljstvu kakor pri učencih le slabe moralne posledice.

Odlok sam tudi temelji na neresnici. Saj nimajo 18. avg. pri nas vse šole šol. počitnic! V premnogih okrajih se še takrat poučuje — in na šolah v teh okrajih bodo otroci torej deležni enkrat plačljivega in enkrat zastonskega navdušenja k patrijotizmu, kar je napram ostalim gotovo gola krivica! Res je sicer, da ni avstrijskega domoljubja nikoli preveč — vendar pravičnost nad vse! Pri mladini je to tembolj potrebno, ker nam je vendar v prvi vrsti za kreposten naraščaj! Kako pa bode patrijotizem in domoljubje učencev in onih ubogih šolah, koder ne bodo ubožni učenci izročili svojemu istotako ubožnemu učitelju niti beliča? In bojimo se, da bo takih dosti. Koliko je revčkov, ki ne bodo gleštali s svojimi stariši vred isti dan niti beliča! Ali se ne bodo

čutili zapostavljene za onimi srečniki, ki bodo izročali svojemu učitelju veselih lic večje in manjše prispevke? V enih očeh solze sramu in žalosti, v drugih blesk veselja, odsev prvenstva, katerega je izzvala uradna nerodnost in kopnenje po gojenju patrijotizma na nepravi in obsojanja vreden način. Ali ne bo med otroci tudi takih, katere bo deželnozborski odlok tiral k nepoštenim činom? S kakim čustvom bo položil učenec svoj patrijotičen obolus pred učitelja, ako ga je doma na tihem izmaknil ali si ga kako drugače pridobil, samo da ga prinese in se postavi! Kaj bo pa s tistim, ki ne bo vsega odrajal, kar je doma dobil, oziroma, ki si bo vse pridržal? Ne verujemo, da bi bil naš cesar posebno vzradošen, ako bi vedel, pod kak ukaz je zapisal štaterski namestnik svoje ime. Kajti ta ni za otroka, temveč proti njemu. Vemo, da bode naše učiteljstvo iz dovolj znanih vzrokov molčalo; patrijotične pike niso prijetne. Zato pa smo povedali odkrito besedo sami.

Tovariši abiturijenti!

Končali ste srednješolske študije in ste dozoreli za nadaljno strokovno izobrazbo na univerzi ali tehniki. Pomemben je trenutek in prevdarka vreden, ko si izbirate poklic, o katerem ste že gotovo tekom srednješolskih let premišljevali, da bode najbolje ugajal vašemu nagnjenju, za katerim boste stremeli s posebno vnemo, da se čim višje in bolje izobrazite in tako postanete koristni delavci človeške družbe in v prvi vrsti našega milega nam naroda. Mladi ste, ukaželjni in energični in v dolžnosti do dela, ki vas pričakuje, najdete zadovoljnost in v lepoti vžitek. Neprilichno je človeku, ki pride nepoznan v tuje mesto. Želi si družbe dobrih, odkritosrečnih in enakomislečih tovarišev, kjer se razvedruje, želi si mesta, kjer lahko brez skrbi zapoje, čita časopise, kjer se sestane s tovariši na pogovor. Vas, dragi tovariši abiturijenti, ki pridete v Gradec kot vseučiliško mesto, vabimo v društvo »Triglav«, ki praznuje letos 35. leto svojega obstanka. Tukaj vam je osigurano prijetno domače ognjišče. Bogata knjižnica slovenskih in tujih pisateljev vam nudi potrebnega čtiva. Omenimo naj še posebej tehnična, juridična in medicinična dela, ki so za strokovno izobrazbo posebne važnosti. V društvo prihajajo vsi slovenski časopisi in revije in naročujejo se nove knjige. V področju društva obstojita medicinski in tehnični klub, ki skrbita za strokovno izobrazbo. V društvenih prostorih se vrše predavanja in prirejajo se poučni izleti v tvornice.

Telo si lahko krepite s sabljanjem v »sablaškem klubu« in s telovadbo v »Slovenskem Sokolu«, čegar načelnik je član našega društva.

Za zabavo se skrbí s prirejanjem veselíc, zab. večerov in izletov v okolico. Tovariši! Milo nam bode, ako nas posetite, ko pridete v naše mesto, da se

dejanski prepričate o delovanju našega društva. S triglavskim pozdravom! Za odbor: Ljudev. Jager, t. č. predsednik; Stanko Novak, t. č. tajnik.

Pojasnila dajejo v počitnicah: Franci Hrašovec, prav., Celje, Graška cesta 26, Krulj Ernest, tehn., Sevnica ob Savi, Majcen Josip, cand. med., Lehen pri Ribnici na Pohorju, Lenarčič Pavel, ab. prav., Ljubljana, Pogačarjev trg 3.

Politična kronika.

BOJ ZA SLOVENSKO PRAVNO FAKULTETO.

Zahteve Jugoslovancov. — Odločilna seja Slovanske jednote. — Bienerth vstraja. — Separatne hrvaške želje? — Italj. nespravljalivost. — Kaj store Poljaki?

»Slovanska koresp.« poroča z dne 21. junija: Jugoslovanski vseučiliški odsek je imel danes dopoldne pod predsedstvom posl. Povšeta dveurno posvetovanje, v katerem so se poslanci posvetovali in sklepali o jugoslov. vseučiliških zahtevah. Jutri zjutraj se zbere vseučiliški odsek znova, da te zahteve redigira in jih naznani parlamentarni komisiji Slov. jednote, katera bode začela zborovati ob 10. uri dop. Jugoslovanci bodo zahtevali od Slov. jednote enodušno podporo v tej zadevi. Slovenci zatrjujejo, da se njihove zahteve ne dotikajo prav nič interesov Nemcev ali Italjanov in so take, da jih mora spolniti vsaka avstrijska vlada. — Jutri zboruje plenum obeh jugoslov. klubov, v četrtak popoldne sprejme Bienerth odposlance klubov. Slovenci so se obrnili na Čehe in Poljake za podporo svojih vseučiliških in šolskih teženj.

Obseg teh jugoslovanskih zahtev še ni popolnoma znan; vendar pa mislimo, da se bode šlo v prvi vrsti za priprave k bodoči slov. pravni oziroma filozofični fakulteti (docentura na vseučiliščih v Pragi in Krakovu), nadalje za reciprociteto izpitov na zagrebškem vseučilišču in za nekatere koncesije na polju ljudskega šolstva. Na vsak način pa odločno svarimo pred tem, da bi se Jugoslovanci zadovoljili s kako platonično izjavo vlade, da nam pripozna vseučilišče, vendar pa ne more navesti roka, kedaj se ustanovi. Znana metoda »des Fortwurstelns« je v Avstriji preveč vkoreninjena in lahko pridejo zopet leta zastojnsk. boja in truda, ne da bi se ustanovila vsaj slovenska pravna fakulteta in ne da bi se zadovoljilo tudi najprimitivnejšim našim šolskim težnjam.

V petek se vrši konferenca klubovih načelnikov, v kateri bode Bienerth izjavil, da se je vlada zavezala Italjanom, da mora biti predloga o laški pravni fakulteti rešena na vsak način še v poletnem zasedanju državnega zbora. Vsled tega misli večina že sedaj na odločen boj proti slov. obstrukciji v proračunskem odseku. Koraki Jugoslovancov pri mini-

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

56

Češki spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

XXI. Vse v redu.

V nedeljo zjutraj se je pripravljaj gospod Kondelik k odhodu h gospej Mukšnablovi kakor kandidat k skušnji ali kakor novinec k naboru. Bril se je zelo skrbno, izbral je eno izmed prazničnih srajc, v črno atlasovo ovratnico si je zabodel iglo z »mačjim očesom«, katero je nosil le ob velikih praznikih, in v manšete je vtaknil velika, zgodovinska gumba, katera mu je prinesel nekdo iz Karlovih Varov. Flanelov telovnik je bil okrašen s težko, »gadjo« verižico in prste obeh rok je komaj pregibal, tako so bili obloženi s širokimi prstani s kameni, debelimi kakor kurje jajce. Naj vidi gospa Mukšnablova, s kom ima opraviti.

H kavi mu je morala žena prinesiti steklenico s konjakom. Mojster Kondelik je trdil, da mu čašica konjaka v kavi napravi »jasno glavo in gibčen jezik«. Danes si je v zajutrek vlil dve čašici.

Gospa Kondelikova je gledala na te priprave s skrbnim očesom in ko je videla, da soproj naliiva dvojno mero konjaka, mu je rekla proseče, ko je šla Pepica v kuhinjo:

»Stari, prosim te, ne prenašli se s to osebo ...«

»Ne boj se, Beti«, je odgovoril soproj kratko.

»Jaz se ne bojim, stari, toda dal si si dvakrat ko-

njak — da se ne bi morda razburil ...«

»Tega se boj še manj, Beti«, je rekel mojster s povdarkom. »Žganje se pije proti gadjemu piku, in če ima človek opraviti s tako strupeno babo, se mora pripraviti na vse.«

Gospa Kondelikova je povesila glavo. Šele sedaj ji je prišlo na misel, da bi bilo morda bolje, če bi se ona sama diplomatično razgovorila z gospo Mukšnablovo. In ko je mojster Kondelik že popolnoma gotov in pripravljen, šel se v spalnico po robec, pohitela je za njim in ga je prosila z zamolklim glasom:

»In prosim te, stari, ako bi prišlo tam pri oni nesrečni ženski kaj na dan o Vejvari — veš, ako bi! — bog daj, da bi ne bilo ničesar — ne izblekni torej takoj pred Pepico, delaj se, kakor bi ne bilo nič, in prav počasi jo bomo pripravili na to — prosim te, stari ...«

»Veš, Beti«, je rekel mojster očitajoče, »tote bi morala vedeti včeraj sama, predno si tako zmešala punco in morda bi bili uredili brez krika. Toda ne boj se, ne grem z bobnom na ptiče!«

Gospod Kondelik se je še obrnil k zrcalu, potrkal se je na telovnik, kakor da bi ga hotel pribiti k prsom, poravnal si je gube na suknji, kjer mu se je pri napravljanju kak prstan zasukal, obrnil ga je zopet s kamenom ven, poslovil se je kratko in se je napotil na pot. Niti čutil ni, ko je šel skozi vrata, da mu je žena v naglici napravila na hrbtu tri križe. Sedaj je bila mirnejša, kakor da bi imel soproj amulet.

Bilo je zanimivo, da se je v mojstru Kondeliku po oni novici o gosp. Mukšnablovi odigral proces nasproten onemu, kateremu je podlegla njegova žena. Ta trenutek, ko je gospa Kondelikova opustila Vejvaro za nekaj časa — ker je bila kakor magnetizira-

na od prejšnje njegove gospodinje — je stopil popolnoma na njegovo stran njen mož. Tedaj, ko se mu je zdelo, da ga zapuščata »ženski«, je sklenil, da ga obvaruje, naj velja kar hoče. To je bil prej nagon, kakor prepričanje, to je bil čut družabnosti, vzajemnosti — združil se je tu mož z možem proti »ženski zaroti«. Glavno seveda za to, ker ni veroval v Vejvarovo krivdo. Vendar — iz gole opreznosti — je hotel vedeti vse, da bi bil tudi na vse pripravljen.

Po Vejvarovem pripovedovanju je mojster vedel, kje stanuje ženina gospodinja. V Betlehemu v Starem Mestu, na Betlehemskega trgu.

Toda ni šel naravnost tja. Nameril je korake k Staromestnemu trgu, k mestni hiši.

»Ali je gospod Vejvara že v pisarni?« je vprašal zdolaj hišnika.

»Je.«

In mojster je stopal k prezidiju. Potrkal je; pomolil glavo skozi vrata in na srečo so se srečale njegove oči z Vejvarovimi. Pokimal mu je in Vejvara je šel ven, nekoliko osupel vsled nepričakovane, zgodnjega obiska mojstrovega.

»Dobro jutro, Vejvara«, je pozdravljaj Kondelik.

»Kako ste spali?«

»Hvala, gospod — no, sami si lahko mislite, da nisem imel najkрасnejše noči po usodnem včerajšnjem dnevu ...«

»No, no, Vejvara, ne smete takoj izgubiti horizonta«, je rekel mojster. »Ta — kaj sem že hotel reči — ta vaša Sibila stanuje v Betlehemu, kaj ne?«

»Da, gospod ...«

»Jaz grem sedaj k nji, Vejvara«, je nadaljeval mojster in ni pogledal Vejvare ampak je zrl na konec dolgega mračnega hodnika. »In zato sem se prej

sterskem predsedniku bodo imeli torej le bolj formalen značaj. V odseku mislijo ubiti obstrukcijo z dolgo trajajočimi sejami in upajo na zmago tudi v takem slučaju, ako se Jugoslovanom pridružijo Čehi.

Zdi se nam, da tudi med Jugoslovani ni popolnega soglasja v vseučiliškem vprašanju. Ni sicer sedaj niti časa niti prilike za teoretične razprave, vendar pa se povsod in vselej kaže pri nas, da se stori vse v zadnjem hipu brez temeljitega prevdarka in pomisleka. Postopnega, dobro premišljenega dela pri nas sploh ni. Pa k stvari! Zagrebški »Obzor« poroča naslednje: »V hrvaških krogih se je ventiliralo vprašanje, če se ne bi dalo hrvaško vseučiliško vprašanje oddeliti od slovenskega, a to tem bolj, ker Hrvati ne zahtevajo ničesar drugega kot pripoznanje izpitolov na zagrebškem vseučilišču, in je to vprašanje s hrvaške strani že definitivno rešeno, ker je zagrebško vseučilišče že izpolnilo vse zahteve, katere je tozadevno stavila avstrijska vlada. No, razume se, da je bilo to stališče zavrženo iz taktičnih ozirov, zaradi edinosti in složnega nastopa. No, med tem hočejo Hrvati vendar opozoriti odločilne kroge na ta stadij reciprocitnega vprašanja.« No — to je tudi slovensko stališče.

Italjani in Nemci niso — vsaj za javnost — posebno veseli vladnega stališča s provizorično italj. pravno fakulteto na Dunaju. Čehi se kruto norčujejo z Nemcem, kateri so že pred pol letom kričali in upili, da ne sme biti na nemškem Dunaju nobene drugojezične šole ko nemške; in sedaj pride na nemški Dunaj celo drugonarodno vseučilišče! Nemški kršč. soc. so postopali pri tem jako premeteno: dasi nimajo nemški nacionalci nobenega dunajskega poslanca, so jim vednar kršč. socialci prepustili odločitev in nemško čast so omadeževali nacionalci in ne oni! Na italj. strani skuša »Piccolo« potolažiti radikalne Italjane in odriniti znano geslo »Trieste o nulla«. Radikalni »Indpendente« pa odločno obsoja dunajski provizorij in pravi Italjanom v lice, da pokaplajo sami svoje vseučilišče. **Ni celo izključeno, da bodo italjanski visokošolci bojkotirali italj. pravno fakulteto na Dunaju ...** Ali v enem so Italjani složni: Slovenci ne smejo dobiti ne fakultete ne ljudskih šol v Trstu. »Piccolo« zasmehljivo pravi, da bi jih lahko z isto pravico zahtevali tudi v Peking. **No — zato pa tudi ne odnehamo od boja proti italj. pravni fakulteti.**

Med poljskimi večno denarja lačnimi šlahiči in vlado je izbruhnil prepir. Proračunska komisija gosposke zbornice zahteva revizijo znanega zakona iz leta 1902, o prekopu med Donavo in Odro, ozir. Vislo in prav nič ne prikriva, da se mora ta zakon razveljaviti. Prekop bi požrl ogromne svote denarja, a prevoza bi prav nič ne pocenil. Vlada sedaj ne ve, kaj naj stori; na eni strani ve, da ima gosposka zbornica prav, na drugi pa se boji poljskih plemenitaških spekulantov z zemljišči. Treba bo obilnega bakšiša — ali pa podpirajo Poljaki še nazadnje jugoslovanske vseučiliške zahteve!

IZ DRŽAVNE ZBORNICE.

Vsled boja za italj. ozir. slov. pravno fakulteto je le malo zanimanja za proračunsko debato. Včeraj se je začela podrobna debata o četrti in zadnji proračunski skupini, o finančnem ministerstvu. Včeraj je govoril Malik o vsem mogočem; zaletaval se je med drugim v Južno železnico, da slavizira! Mož se mora ta leta še spljuvati na Slovence, saj drž. zbora po zaslugi nemških klerikalcev ne bode nikoli več videl. V ostalem so govorili Čehi in nemški nacionalci. Med temi je grmel Weidenhoffer proti italj. pravni fakulteti na Dunaju. — Pri včerajšnjem glasovanju o gosposkih ministerstvih so se prikazali enkrat v dvorano tudi bratje Dalmatinci in so glasovali proti proračunu trgov. ministra, kateri se jim je zameril zaradi svojega nasprotovanja v neki zadevi dalmatinskih paroplovnih družb.

vstavil pri vas, veste — ta — —

Nekaj je hotel mojster povedati, toda ni vedel, kako. Slednjič je hitro rekel:

»Slišite, Vejvara, da bi vedel vse, predno grem k babi: ali res niste imeli ničesar z ono njeno hčerjo? Povejte mi to odkritosrčno — da bom vedel, pri čem sem! Da se ne bi slednjič blamiral. Meni to lahko poveste — ničesar ne bom izdal ženskam doma — in tudi vas ne bom pustil — toda resnico, resnico! Se že kako pobotamo. Človek je slaba stvar in jaz vem, kako je s takimi gospodinjami, ki imajo hčere in kakega gospoda na stanovanju ...«

Vejvara je zardel. Gledal je gospoda Kondelika in je odgovoril razburjeno:

»Gospod, kakor stojim tu pred vami, tako mi ne očita vest ničesar. Tako je, kakor sem včeraj povedal. Da, nesreča je stanovati pri vdovah s hčera-mi! Sedaj vem tudi od kolegov, kako je ta stvar. Vsaka si upa — in mnogim se to tudi posreči — toda jaz sem v tem popolnoma nedolžen. Ako bi imel kaj na vesti, kako bi si upal stopiti k rodbini, kakor je vaša, gospod ...«

»In kaj je z onim pisanjem?« je še vprašal gospod Kondelik.

»To je ravno, česar ne razumem«, je odgovoril Vejvara zamišljeno. »Pisanje — pisanje. Prej bi verjel, da sem kje podpisal menico nego to le. Verujte mi — niti slutim ne ...«

»Torej je prav,« je končal Kondelik. »Potem to uredim!«

In sedaj, ožunačen po Vejvarovih besedah, se je napotil proti Betlehemu.

Deset minut nato je stal v prvem nadstropju starinskega tesnega Betlehema, pred vrati, na kate-

Štajerske novice.

Češki in slovenski sokoli — prvi telovadci na svetu. Vse slovansko sokolstvo in njegove prijatelje je gotovo vzradostila vest, katero smo že kratko poročali v pondeljki številk, da so češki sokoli zmagali v boju za srebrni ščit na mednarodni telovadni tekmi v Londonu. **Tekmovanja se je udeležil tudi tehnik Viljem Kupec iz Žalca, član žalskega Sokola in je bil v zmagovalni češki telovadni vrsti tretji.** V Pragi je vzbudila ta vest, kakor je samo ob sebi umevno, silno navdušenje; pred prostori Č. O. S. je napravilo občinstvo članom zveznega upravn. sveta burne ovacije, ki so še narastle, ko je godba zavrnila češko himno in sokolsko koračnico. Prisrčen na zdar češkemu sokolstvu, ki so tako proslavili sokolstvo pred ponosnim Albionom in celim svetom! Veselimo se zmage češkega sokolstva tem bolj, ker smo je deležni po svojem odličnem bratu Kucecu tudi mi Slovenci — ki slišimo dannadan psovati naše sokolstvo od strani ničvrednih klerikaln. tintomazov in čukov.

O Verstovškovem shodu v Bočni nam poroča očividec sledeče: Navzočih je bilo 17 naprednjakov, 13 klerikalcev in nekaj žensk. Kandidatura V. se sploh ni sprejela, ker se je ni dalo na glasovanje. — Uspeh malenkosten, ali bolje rečeno nobeden. No, mariborska »Straža« poroča o tem shodu, da je »Bočna dobila vsled njega drugo lice« in da bode šlo vse volit Verstovška ... Taki so Verstovski shodi, taka so poročila o njih in tako je navdušenje za gospoda profesorja. Ni čuda, da pišejo klerikalni listi že o »zarukanih« in »spufanih« kmetih, ki nočejo — Verstovška ...

Iz Maribora. Slovenski učitelj med protestanti. Klerikalna lista »Slovenec« in »Straža« sta si privoščila napade na glasbenega učitelja g. Hinka Druzoviča (»Slovenec« ga imenuje Družovec), ki je sodeloval pri cerkvenem koncertu v protestantski kapeli v Mariboru dne 11. t. m. Klerikalna lista trdi, da je ta čin provokacija in »Slovenec« pravi doslovno: »Daleč smo že zašli, da se drzne slovenski učitelj v cesarski službi sodelovati z ljudmi, ki so zakleti sovražniki naše vere, države in naroda slovenskega.« Na te čudne napade nismo hoteli takoj odgovorjati, ker smo menili, da dobe klerikalni uredniki potrebna pojasnila o dotičnem koncertu od svojih dopisnikov in da popravijo sami svojo zmoto. Ker pa se ni nič zgodilo, še utegnejo »katoliški« gospodje misliti, da so prav pogodili. Občinstvu pa je vendar treba pojasniti vso zadevo ter mu dokazati, da katoliška ognjevitost »Slovenca« in »Straže« v tem slučaju ni bila na mestu. V Mariboru je znano slovenskim in nemškim krogom, katoličanom in protestantom, da se ob sijajnih cerkvenih koncertih in sploh vseh boljših glasbenih prireditvah združujejo vse boljše glasbene moči brez ozira na versko in narodno prepričanje. Klerikalni uredniki vedo sami prav dobro, da sodelujejo nemški in protestantski glasbeniki skupno s »katoliškimi« tudi pri koncertih v mariborski stolni cerkvi. Ob takih prilikah je gospodom celo prav, da pomagajo protestantski godbeniki pod vodstvom katoliškega duhovnika k sijajnemu uspehu cerkvenih koncertov. Glasbena umetnost v katoliški cerkvi torej ne pozna narodnostnih in verskih zadržkov, pač pa ni dovoljeno koncertirati katoličanom pri protestantih! Katoliški škof je javno pohvalil protestantskega glasbenika, ki je pomagal pri koncertu v stolni cerkvi, slovenski »katoliški« listi pa bljujejo žveplo po slovenskem glasbeniku, ki se drzne sodelovati v protestantski cerkvi! Nemški glasbeniki, (tudi protestantje, to omenjamo mimogrede), sodelujejo prav radi tudi pri koncertih v Narodnem domu. Jasno je, da hočejo klerikalci samo nekoliko denuncirati in da jim je za ta namen tudi glasbena umetnost dobrodošlo sredstvo. Vendar pa so ti napadi na g. Druzoviča samo dokaz zaslepljene nestrpnosti ne-

inteligentnih dopisnikov in urednikov, obenem pa dokaz inferiornosti našega klerikalnega časopisa. Vsak pameten človek bo smatral sodelovanje g. Druzoviča pri omenjenem koncertu z umetniškega stališča kot opravičeno in kot čin uljudnosti proti protestantskim glasbenikom, zlasti proti g. ravn. Kletmannu, in nihče nima vzroka vsled tega dvomiti o narodnem ali verskem prepričanju g. D. S tem je zadeva za nas rešena in morebitnim protidokazom klerikalnih listov ne bomo več odgovarjali.

Volilno gibanje za Iv. Kaca. Iz Slovenjgradca nam pišejo: Shod volilcev v Selah pri Vitki je bil jako dobro obiskan. Ivan Kac je v danšnjem govoru razvil svoj program. K besedi se je oglasilo nekaj kmetov, med njimi Franč Verdnik, ki je obširno in natančno pojasnil vse laži duhovniških listov »Straže« in in »Slov. Gosp.« o kmečkem kandidatu. Shod se je soglasno izrekel za kandidato Ivana Kaca.

Šolski obisk na Spodnj. Štajerskem. Po letnem glavnem poročilu o stanju šolstva na Štajerskem ni obiskovalo l. 1908 3055 šolobveznih in za poduk sposobnih otrok nobene šole in so bili brez vsakega poduka. Najvišji odstotek takih otrok je bil baš v slovenskih okrajih in sicer izkazuje Sevnica 20,6%, Gornjigrad 14%, Kobjice 7,3%, Kozje 7%, Brežice 6,4%, Slovenjgradec 6,3%, Laško 5,1%, Marnberg 4,3%, Celje 3%. Šolske oblasti so sedaj uvedle obširno preiskavo po vzrokih. Ti bodo pač največkrat v zaslepljenosti ljudstva in sovraštvu do šole in učiteljstva, katerega goji naša duhovščina na vse kriplje.

Celjskemu sokolskemu zletu dela mestna občina celjska največje težave. Da bi otežkočila slavnost v Gaberju (ki je torej dalje prav nič ne briga) je prepovedala za 14. in 15. avgusta v mestnem okolišu nošnjo društvenih znakov in krojev ter skupne obhode. O stvari bomo jutri obširneje govorili.

Iz Celja. Ravnatelj Zadrugne Zveze Franjo Jošt stopi v službo h klerikalni zadrugi zvezi v Ljubljani.

Izlet na Raduho (2065 m). V sredo na praznik sv. Petra in Pavla, 29. t. m. se odprla na Raduho novozgrajena koča Sav. pod. S. P. D. Raduha je znamenita, masivna gora, ki slovi radi krasne in bogate planinske flore. — Celjski odsek Sav. podr. se udeleži te otvoritve ter je odhod iz Celja določen na torek ob 12. uri 43 min. popoldne. Ker je nujno potrebno radi preskrbitev voza iz Rečiške vasi do Strugarja v Sav. dolini ter radi prenočišč, da se ve, koliko izletnikov se udeleži tega izleta, se prosi, da se vsi, ki se nameravajo pridružiti, javijo **Br. Rotter-u v Celju**, ki daje tudi radevolje vsa tozadevna pojasnila.

Prepovedalo je celjsko okrajno glavarstvo uvoz svinj iz hrvaškega okraja Pregrade.

Ipavčev koncert v Šmarju pri Jelšah se vrši v sredo, dne 29. junija ob pol 6. uri zvečer v Habjanovi dvorani. Proizvaja ga polnoštevilni šentjurski pevski zbor v prilog spomeniku bratoma Ipavcema. Vstopnina po 1 K in 60 vin. Preplačila se hvaležno sprejemajo. Predprodaja vstopnic v šmarski čitalnici. Na to znamenito glasbeno prireditev vabimo vse tržane in okoličane kar najvljudneje. Vspored: 1. Dve utvi, moški zbor. 2. Naša zvezda, mešan zbor, Milada, mešan zbor. 3. Kaj ne, da čuden sem, četverospjev. 4. V tihi noči, mešan zbor, Lahko noč, mešan zbor s tenor solo. 5. Danici, četverospjev. 6. Slovenec sem, moški zbor.

in z gospodom Vej — —

Kondelik ni dokončal. Matrona je naglo zamahnila z roko in mu je pretrgala besedo na jeziku, zamahnila je, kakor da bi se hotela braniti, kakor da bi se bala, da ne bi bila presenečena. Takoj potem je pogledala na nizka vrata, ki so držala iz sobe na desno, pristopila je k njim po prstih, poslušala je, pritislila kljuko, oprezno odprla in pogledala v sosedno sobo. Vstopila je tja, ozrla se okoli sebe, vrnila se, zaprla vrata, globoko se oddahnila, dvignila levico, pritislila je k prsim vseh pet stegnjenih prstov, pogledala Kondelika skoro očitajoče in je rekla:

»To ste me prestrašili, gospod — toda hvala bogu, sama sva. On je odšel ...«

»Kdo je odšel?« je vprašal Kondelik.

»Naš gospod!« je vzdihnila matrona.

»Kaj meni to mari, s tem ne bom govoril,« je rekel mojster kratko. Hotel sem vas le vprašati, kaj pravzaprav imate z našim gospodom Vejvaro. Jaz sem namreč njegov bodoči tast. Bili ste včeraj pri moji ženi — žalibog, da nisem bil doma — in skuhali ste nam lepo kašo. Lahko si mislite, da ne morem tega pustiti kar tako ... Čemu pa hodite za njim pravzaprav?«

»Prosim, gospod, blagovolite sesti in ne razburjajte se, prosim«, je prošila matrona pomirjevalno. »Tako, gospod. Vi ste soliden, gospod, mešan in jaz sem vdova po uradniku — vse lepo napraviva. In jaz tudi nimam ničesar proti gospodu Vejvari in vaši gosposki hčerki želim vse najboljšo. On je namreč spregovoril!«

(Dalje prihodnjič.)

rih je visel napis: »Charlotte Muckenschnabel von Wiesengrün, Beamtenswitwe.« Nabral si je še sape, v naglici je ponovil uvod, s katerim je hotel govor začeti in potrkal je na nizka vrata. V ključavnici se je obrnil ključ, vrata so se odprla in v nizki kuhinji je stala visoka, koščena, nam že znana gospa, ki se je dotikala skoro stropa.

»Koga pa iščete, prosim?«

»Gospo Mukšnablovo«, je rekel mojster resno, pripognil glavo in vstopil.

»To sem jaz«, je odgovorila matrona in je gledala začudeno gosta. »S čim naj vam postrežem?«

»E, ni tega bogve kaj,« je zamahnil Kondelik z roko, ko je bil že v kuhinji. »Ali bi lahko spregovoril z vami besedico na samem?«

Zdelo se je, kakor da bi se gospa vstrašila. Toda takoj je pomignila s koščeno roko in je rekla:

»Prosim, blagovolite iti naprej ...«

Sedaj ni obrnila v kuhinji ključa in kakor tenko, morsko strašilo je šla za mojstrom.

»S kom imam čast, dragi gospod?« je vprašala v nervozni radovednosti.

»Kondelik, milostljiva gospa«, je odgovoril mojster in se ni ozrl. »Kondelik iz Ječne ulice ...«

»Ah, gospod Kondelik!« je vzkliknila matrona presenečena. »Tega pa res nisem pričakovala.«

Rdeče lise na obrazu so se ji ožvile in so imele sedaj popolnoma vidne obroče. Njen obraz je bil izmed onih, ki se morejo zardeti po celem obličju. Rumena polt okoli rdečih lis se je poznala tembolj jasno.

»To si mislim«, je odgovoril mojster. »In da bi bila kar najprej gotova, milostljiva gospa: kako pa je pravzaprav z ono zadevo z vašo gosposki hčerjo

Nesreča. Iz Gotovelj nam pišejo: V Podvinu so se igrali na kupu zemlje pred novo stavbo Franca Paradiža trinajstletna deklica Terezija Vipotnik, dveletni Karl Hropot in desetletni Štefan Kralj. Pred kupom, okoli pol metra visokim, je ležalo nekaj ostrega kamenja. Deček Kralj je za šalo sunil deklico in z njo dveletnega Karla s kupa; deklica se ni ranila, pač pa se je dveletni fantek tako ranil nad levim očesom, da je za nekaj dni umrl.

Iz Polzele. Poročali smo svoječasno, da je „Hirschenwirt“ grdo psoval slovenskega gostopotnika. Bil je obsojen za to na 50 K globe ali 5 dni zapora. Toraj si vendarle ni treba vsega dopasti od kakega si bodi kričača.

Gornjegrajsko učiteljsko društvo je zborovalo 5. junija v Gornjemgradu ob precejšnji udeležbi. Najzanimivejša točka dnevnega reda je bilo predavanje okrožnega zdravnika g. dr. Maks Konečnika o nalezljivih otroških boleznih. Gosp. doktor je najprej govoril o boleznih sploh, o bolezenskih znakih, roditeljih boleznih t. j. bakterijah, poučil je zbrane, kako se zabrani razširjanje bolezni in je dal konečno navodila, kako se ohrani človek nalezljivih boleznih. G. predavatelj, priznan strokovnjak, je žel za temeljito in zelo poučno predavanje mnogo zahvale. K društvu ste na novo pristopile gđci Ločičnik in Koderman. T. Šijanec poroča o odboruvi seji „Zveze“, t. Burdian o zborovanju „Zveze“, t. Kocbek pa o svojem delovanju kot zastopnik učiteljstva v okrajnem šol. svetu. Delegatom za glavno skupščino „Zaveze“ se izvolita gđc. t. Volc in t. Korban, namestnikom pa tt. Strmecky in Krajnc.

Pretep in uboj v ptujski okolici. V Št. Vidu pod Ptujem so orožniki minulo nedeljo imeli s kmečkimi fanti cel boj. V Šoštarčevi gostilni je tako razgrajal neki Rožman iz Jurovec, da so morali poslati po orožnike; tema pa se vročkrvni in pijan fant ni hotel ukloniti, temveč je razgrajal naprej in pri tem osuval enega orožnika. Ko sta ga uklenila, so napadli orožnika drugi fantje; oklenjen je bil potem še en fant Maroh. Ko sta bila zaprta v občinsko kajho, ju je skušal neki Habjanič rešiti. Zaprli so še tega in ker ni hotel iti, so zapeljali vse tri na vozu v Ptuj. Duhovništvu bi priporočali, naj bi se pečalo z vzgojo takih divjakov mesto s politiko! — V Zavrču je ubil neki Trančar z gorjačo v gozdu spečega fanta Majhna iz starega sovraštva. Trančarja so zaprli.

Politični obhod za lokalno železnico Gleichenberg-Radgona se vrši v času med 4. in 9. julijem.

Iz Ormoža. Naproša se nas, da spopolnimo svoje poročilo o komorno godb. večeru v toliko, da je bil tudi Sv. Miklavž pri Ormožu jako često zastopan.

Iz Maribora. Sokolsko slavje 19. junija t. l. je bilo za naš Maribor zopet dokaz, da korakamo naprej ne vzdržema in bojevito. Raznovrstnega občinstva se je sešlo v lepem številu, dasi ne tako, kakor bi bilo želeli. Kaj je bilo temu vzrok, je težko uganiti, ali premalo zanimanje za sokolsko idejo ali kaj drugega. Vendar je pa vključ temu mariborski »Sokol« lahko ponosen na ta dan. Telovadilo se je zelo dobro. Proste vaje so se izvrševale lepo in gledalci so pozdravljali telovadce z navdušenimi klici in ploskanjem. Nastopile so tudi sokolice, v celem sedem, dočim jih je lani nastopilo v Rušah dokaj več. Vaje na orodju so bile neprestano spremljane z navdušenim ploskanjem. Po telovadbi se je razvila živahna prosta zabava. Serajnikova godba iz Središča je svirala narodne komade, vmes pa so peli pevci. Najbolj glasno je bilo v vinskem šotoru. Srečolov in ribolov je obiskalo največ mlado ljudstvo, dočim so se ljubitelji kave zatekali v kavarno. Cvetličarke so nudile lepe cvetlice, na kegljišču pa se je bojeval boj za dobitke, a na stolp so stopali v potu svojega obraza radovedneži, da si ogledajo iz višine mesto mariborsko in njega okolico, ki dobiva dan na dan bolj slovensko lice. Zvečer pa je bila predstava »Brati ne zna« in po predstavi telovadba v obliki plesa. Ej, tu so se sukali pari po taktu godbe veselo in brezskrbno, kakor bi plavali na dvorani. Celi Narodni dom je odmeval od veselja in brezskrbnosti. V častnem številu so se udeležili te veselice tudi bratje sokoli iz Št. Lenarta v kroju. Pozno je že bilo, ko smo odhajali domov, ali bolj morali odhajati, zakaj naši gostilničarki, ki imate edino največ dobička od vsake prireditve, bi rade šle spat in zato ste razobzirno vrgle na ulico kakih 50 gostov.

Iz Maribora. »Mariborski Sokol« izreka javno zahvalo vsem gospodom, ki so mu darovali za slavnost dne 19. t. m. vina, denarja in cvetic; istotako vsem damam in gospodom, ki so pomagali požrtvovalno v paviljonih, v kavarni in pri razpečevanju cvetic in raznih predmetov v prid »Sokolu«; dalje sl. središki godbi in čitalniškim pevcem, »Dramatičnemu društvu«, gđc. Leonovim, dekoraterju g. Posebu in sploh vsem, ki so na ta ali oni način pripomogli k izbornemu uspehu sokolske veselice. Odbor.

Klub „Narodni Pipee“ v Mariboru naznaja svojim članom in prijateljem kegljanja, da bo klubov kegljalski večer vsak torek. Začne se z 28. t. m. Nabira se drugi kamen za obrambni sklad Ciril-Metodove družbe. Podrobnosti na kegljišču.

Obsojeni župnik. V Mariboru je bil obsojen župnik Franc Muršec iz Frama zaradi razžaljenja časti napram posestniku in krčmarju Sortschniggu v Zg. Poljskavi na 50 K globe. To je tisti znameniti župnik, ki je hotel s pomočjo vročerkvinih kmečkih fantov razbiti ustanovno zborovanje CM podružnice v Framu.

Za rektorja graškega vseučilišča v šolskem letu 1910/11 je izvoljen enoglasno dr. Adolf Bauer, profesor zgodovine in predstojnik zgodovinskega seminarja.

Stavka mizarских pomočnikov v Gradcu še vedno ni končana. Mojstri ponujajo 44 vin. plačila za uro, a pomočniki zahtevajo 48 vin. Ker ni mogoče doseči soglasja z vsemi mojstri, so začeli pomočniki sklepati separatne pogodbe; doslej se je to zgodilo v 5 slučajih.

Druge slov. dežele.

Sankcioniran deželni zakon. Zakonski načrt o oprostitvi doklad na osebno dohodnino, ki je bil v kranjskem dež. zboru lani 28. decembra sprejet, je cesar sankcioniral.

Iz Gorice je dezertiral v Italijo enoletni prostovoljec dr. Farkaš, rodом Oger.

Iz davčne službe. Dozdajni načelnik ljubljanske davčne administracije finančni svetnik Konscheg je prišel k finančnemu ravnateljstvu, na njegovo mesto v Ljubljano pa kočevski Nemeč Kittag.

Kandidat laških klerikalcev za nadomestne volitve v Gorici je laški deželni poslanec dr. Bugatto. Slovenski klerikalci bodo najbrže volili laškega liberaica.

Slovensko tovarno za igralne karte so ustanovili v Ljubljani. Lastnik koncesije je Fr. Čebokli.

Polkovnik domobranskega polka v Ljubljani pl. Kreysa je imenovan za brigadirja v Litomečice na Češkem. Mož je bil priljubljen, ker ni bil le poveljnik, ampak tudi vzgojitelj vojaštva.

Slovani v Kopru otvorijo že to jesen slovensko šolo, ki je nujno potrebna. Nabirajo se v to svrhu prostovoljni prispevki.

Surova stariša. V bolnišnici v Trstu je umrl 10-letni Ivan Gustinčič, ki sta ga oče 55-letni dninar Anton Gustinčič in mati 48-letna Frančiška nečloveško trpinčila. Policija je po anonimnem pismu o dejanju staršev izvedela šele, ko je bil fant že mrtev.

Društvene vesti.

v Akad. tehn. društvu „Triglav“ v Gradcu ima svoj IV. redni občni zbor dne 25. rožnika 1910 ob 8. uri zvečer v prostorih društva Schönauasse 17/I. z običajnim sporedom.

v Slov. akad. društvu „Slovenija“ na Dunaju priredi v soboto, dne 25. tm. ob 8. uri zv. programatični večer spojen s četrtletniškim večerom. Lokal: I. Restaurant Leithner. Mathaloni, Auerpergstr. 6. Somišljeniki in slovanski gostje dobrodošli!

Slovensko akad. društvo „Ilirija“ v Pragi ima svoj III. redni občni zbor dne 28. rožnika 1910 ob 8. uri zvečer v prostorih društva Melounova ul. 4./I Slovanski gostje dobrodošli.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

SLOVENSKE VSEUČILIŠKE ZAHTEVE.

Praga, 22. junija. »Union« poroča iz Dunaja, da so Slovenci stavili več šolskih zahtev, katere pa niso v nobeni zvezi z italijansko pravno fakulteto. Gre se za ustanovitev slovenskih docentur v Pragi ali Krakovu in za reciprociteto juridičnih izpitov na zagrebškem vseučilišču, kateri so v Dalmaciji že veljavni. List pravi, da je »Slovanska jednota« v zelo težavnem položaju, katerega pa je samo zakrivila slabost prejšnjih vlad, katere se niso znale postaviti nemškemu furorju po robu in so se udale nemškim dijaškim razbijačem (v Inomostu).

CESAR VILJEM NA POTOVANJU.

Potsdam, 22. junija. Cesar Viljem se je danes odpeljal s posebnim vlakom v Hamburg in Altona.

NOVICE IZ TURCIJE.

Carigrad, 22. junija. Tu se čuje o ojačanju turških posadk na grški meji. Bajе Turčija v tem oziru doslej še ni ničesar storila.

Carigrad, 22. junija. Bojkot proti Grkom se vedno bolj širi. Bojkotni komite zabranjuje vstop v grške gostilne in trgovine ter skladanje z grških parnikov. Nekatere grške paroplovne družbe so vstavile ves promet v turške luke.

Carigrad, 22. junija. Železniško nesrečo na progi Lule-Burgas je zakrivil neki odpuščen železnični čuvaj, ki je to storil iz maščevalnosti.

Carigrad, 22. junija. Avstro-ogerski poslanik grof Pallavicini si je ogledal danes novo bančno poslopje dunajskega »Bankvereina«.

JUDJE NE BODO IZGNANI IZ BULGARIJE.

Sofija, 22. junija. Bolgarska telegrafična agencija javlja, da so vesti dunajskih listov, da se hoče žide iz Bulgarije izgnati, popolnoma izmišljene.

VOŽNJA ZEPPELINA 7.

Friedrichshafen, 22. junija. »Zeppelin 7« je nastopil danes vožnjo čez Ulm v Düsseldorf.

NESREČA NA REKI.

Nižji Novgorod, 22. junija. Na parniku »Rus« se je razletela cev pri parnem kotlu. Več oseb je dobilo nevarne opekline. Drugi so hoteli parnik zapustiti s pomočjo rešilnega čolna; pri tem je padlo več ljudi v reko in utonilo.

Tržne cene.

Dunaj, 21. junija. Borza za kmetijske pridelke. Tendence se je držale, cene so ostale nespremenjene, pšenica je bila celo v nekaterih sortah za 5 vin cenejša.

Budimpešta, 21. junija. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9'50, rž za oktober K 6'83, oves za oktober K 7'18, koruza za julij K 5'39, koruza za avgust K ——. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje, tendenca medla, promet 12 tisoč stotov, pšenica v efektivu za 5 v cenejša, ostalo nespremenjeno. Termini slabejši navzlic višjim ameriškimi poročili. Vreme nespremenjeno.

Trst, 21. junija. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 39— do K 39³/₄, za dobavo K 39— do K 39³/₄. Tendence mirna.

Praga, 21. junija. Sladkor. Surovi sladkor prompt K 34'20, nova kampanja K 25'55. Tendence stalna. Vreme hladno in lepo.

Budimpešta, 21. junija. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 134—136, mlade težke 144—146, mlade srednje 144—146, mlade lahke 145—146 v kg. Zaloga 39.191 komadov. Prignano 453, odgnano 478 komadov, ostane 39.166 komadov.

Budimpešta, 21. junija. Mast. Svinjska mast 169—, namizna slanina 157—.

Dunaj, 21. junija. Svinjski sejm. Prignanih je bilo 12.752 komadov. Plačevalo se je za prama blago 132—134, srednje blago 118—126, lahko blago 110—120 vin za kg žive teže. — Tendence trdnješa.

Naprodaj je

v Celju, na Grabnu št. 9 dvonadstropna najemninska hiša, v vsakem nadstropju po dva stanovanja z vodovodom. — Vpraša se pri **Wilhelmini Hoher v Gradcu**, Rösselgasse št. 38, I. nadstropje. 376 2-1

3 poštene neoženjene

hlapce

- h konjem -

sprejme proti dobri plači Izvozna pivovarna in sladnica v Senožečah (Notranjsko.) 371 2-2

Dve dobri in zvesti

prodajalki

izvežbani v manufakturni in špecerijski stroki želita vstopiti v kratkem času v večjo trgovino. Dopisi se naj pošiljajo pod šifro „Dobra prodajalka“ na upravništvo tega lista. 386 2-2

Mesto

366 3-2

pisarniškega vodje

razpisuje

Zadružna Zveza v Celju.

Prošnje se naj vpošiljajo **dr. Franju Rosini, odvetniku v Mariboru.** Čas vstopa in drugi pogoji po dogovoru.

Prostovoljna javna dražba različnega pohištva, obleke in perila

se vrši v soboto, dne 25. junija 1910,
ob 9. uri dopoldne na dvorišču celj-
skega magistrata. 374 2-1

Nikdar več

ne menjam mila, odkar uporabljam Bergmannovo
Steckenpferd-lilijino mlečno milo (znamka
Steckenpferd) od Bergmann & Co. v Tešnju na
Labi, da to milo, ki edino najbolj učinkuje vsa
medicinalna mila proti solnčnim pegam, kakor
tudi neguje lepo, mehko in nežno polt. Komad
stane 80 vin., dobiva se v vseh lekarnah, drože-
rijah in parfumerijah. 120 40-19

Manufakturst

koji je popolnoma izvežban in
dober prodajalec, se sprejme v
manufakturni trgovini

R. Stermecki v Celju.

Samo starejše in prve vrste moči
se naj javijo.

362 2-2

Ad I. 228/8, 45

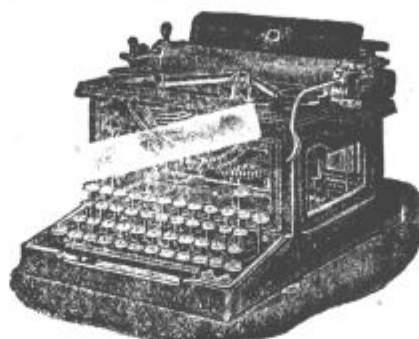
Prostovoljna sodna dražba nepremičnin

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Celju je po prošnji lastnikov Jurija Pospah v Petrovčah in
Mihata Privšek, kojega zadnjega nasledniki so Terezija Omladič v Sp. Hudinji, Marija Šribar ravno
tam, Antonija Jurak v Zabukovci, Frančiška Privšek v Kasazih in Ana Privšek, na prodaj po javni
dražbi posestvo pod vl. št. 158 k. o. Petrovče t. j. mitničarska hiša ob mostu čez Savinjo med Pe-
trovčami in Kasazami ter ta most sam, za katere predmete se je ustanovila izklicna cena v znesku
9844 K 52 h.

Dražba se bo vršila dne 25. junija 1910 ob 1/2 11 dop. pri podpisanem sodišču soba 7. Po-
nudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo. Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne
pravice brez ozira na prodajno ceno. Dražbeno izkupilo je plačati pri sodišču. Dražbene pogoje je
mogoče vpogledati pri sodišču soba 13.

C. kr. okrajno sodišče v Celju odd. I.,
dne 9. junija 1910.

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte
prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazo-
vanje stroja pri

Zvezni trgovini
V Celju.

Pisalni stroj z vidno pisavo:
L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na krogah pri vozu, tečaj na krogah pri izseku,
tečaj na krogah pri tipkinem dvigalu. 266 — 17

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih
izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh
strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve.
Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje
stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko za-
logo doma žgane slivoyke,
tropinovea, brinovea, vin-
skega žganja i. domačega
konjaka.

Poštne hran. račun št. 54.866.
Telefon št. 48.

**Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno vlaganje gotovine
pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.**

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga
z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju,
Rotovške ulice št. 12

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član
zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hra-
nilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Uradije se vsak dan
razun nedelj in praz-
nikov od 8.—12. ure
dopoldne.

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se
obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da
dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti
zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun
glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrekih

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzojavi: „Kamnoseška in-
dustrijska družba Celje“.

Stavbena in umetna kam-
noseška obrt s strojnimi
obratom.

Specijalna delavnica in
podobarski atelje za
umetna cerkvena dela
kakor: altarjev, obhajilnih miz,
prižnic, kropilnih in krstnih
kamnov itd.

Brušenje, poliranje in
struganje kamena s stroji.

Mnogoštevilna zaloga
nagrobni spomenikov iz
različnih marmornih vrst gra-
nitov in sijentov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.
Naprava zidanih ali beton-
ranih rodbinskih grobišč
(rakev).

Tlakovanje cerkva, dvoran
in hodnikov s samostalnim ali
cementnim tlakom.
Izdelovanje pohištvenih
plošč iz različnih najbolj idočih
marmornih vrst v vseh oblikah.
Popravljanje spomenikov, ude-
lanje napisov v iste.